μήλια φεύγοντες τὰς καταδιώξεις, τὰς τομὰς τῆς γλώσσης; ῥινὸς χειρῶν ποδῶν καὶ καρδίας; «ἐν ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς κρυπτόμενοι θλιβόμενοι κακουχούμενοι καὶ τῶν πάντων στερούμενοι» ὅπου, καθ' ὅσον αἱ περιστάσεις ἐπέτρεπον αὐτοῖς, ἐδίδασκον τοὺς ἐκκαταδιώξεων προσφεύγοντας πρὸς αὐτοὺς Νέους τὰ ἱερὰ γράμματα καὶ τὴν Μουσικὴν, καὶ βαθμιδὸν ἐνδύουν Μονὴν ὡς βεβαιοῦται ἐκ τοῦ ὅτι αἱ πεπαλαιότεραι Μοναὶ κεῖνται εἰς ἀπροσέντους καὶ δυσβάτους τόπους.

γ'.) Ἐπειδὴ εἰς τὰ ἱερὰ ταῦτα σκηνώματα τῶν Καλογήρων ἔτι καὶ νῦν πᾶς νεοχειροτονηθεὶς ἐκεῖσε εἰσέρχεται καὶ διδάσκεται τὸ ἀρχαιοπαράδοτον ἔθος τοῦ ἱεροπρέπειν πρὸς ψυχικὴν ὠφέλειαν τοῦ ποιμνίου του, καὶ πᾶς ἄνθρωπος ἀσθενήσας, ἢ ἀποτεφρωθείσης τῆς οἰκίας του ἐξοίας δήποτε αἰτίας ὁσάκις εἰσέρχετο, ἢ εἰσέγαγε τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ ὡς εἰς ἄσυλον, εὕρισκε πάντοτε τὴν δυνατὴν περίθαλψιν καὶ ἀναψυχὴν, καὶ εὑρίσκει ἤδη ὁσάκις χάριν ἀλλαγῆς ἀέρος πρὸς βελτίωσιν ὑγείας μεταβαίνει εἰς Μονήν τινα, ὅτε οἱ Καλόγηροι πάντες παντοιοτρόπως προσπαθοῦσι νὰ εὐχαριστήσωσιν αὐτόν, καὶ θὰ εὑρίσκῃ μεχρισοῦ κυβερνῶνται ὡς ἀνέκαθεν, ἐνῷ τοιαύτας περιθάλψεις, φυσικῷ τῷ λόγῳ, δὲν εὑρίσκει ὅταν αὐτὰ εἶναι ἐνοικιασμένα.

δ'.) Ἐπειδὴ οἱ Καλόγηροι ἀφοῦ οὐδέποτε ἠρνήθησαν τὴν προταθεῖσαν αὐτοῖς συνδρομὴν εἴτε ὑπὲρ τῆς παιδείας, εἴτε ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς Πατρίδος, εἴτε ὑπὲρ ἀποκαταστάσεως ὀρφανῶν ἢ πτωχῶν παρθένων, κατ' οὐδὲν ἐμείωσαν ἢ ἐβλαψαν τὰ, δι' ἅπερ κομπαζουσί τινες ὅτι εἰσίν, ἀνιερώματα αὐτῶν (6) ἀλλ' ἐπολυπλασίασαν αὐτὰ διὰ καλλιεργειῶν, δι' ἐμφυτεύσεων, δι' ἀγορῶν καὶ διὰ πάσης ἄλλης κληδεύσεως καὶ ἐπιμελοῦς προστασίας τὰς ψυχὰς αὐτῶν θέμενοι ὑπὲρ τῆς διαιτήσεως αὐτῶν ἐν πάσῃ περιστάσει ὡφελοῦμηταν ἐκ τῶν περιστεμμάτων Γερόντας ἐπὶ ἀλιαδάσων ἐν χειμῶνι ποταμῶν, Ναοὺς περικαλεῖς εἰς βλακωτωθείσας Μονὰς, ἐστόλισαν αὐτοὺς διὰ τοσούτων πολυτίμων ἱερῶν σκευῶν, ὡς φαίνονται, ἐκαλλώτισαν, ἐλάμπρυνον, ἐδέσωσαν, διασώζουσιν ἐργάζονται, καρποφοροῦσι, προοδεύουσιν, ἔχουσι «Κύριος οὐδερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακία, (Δαβ. ψαλ. 83) φιλοξενοῦσι, τρώγουσι καὶ πίνουσι (δίότι ἄνευ τροφῆς δὲν ζῶσιν) ἀποστολικὴν παραγγελίαν ἐκπληροῦντες: «τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν» (Παύλου πρὸς Τιμοθ. Κεφάλ. Β'. Ι.)

ε.) Καὶ ἐπειδὴ οἱ σημερινοὶ Καλόγηροι' ἀνοῦχι κατ' οὐσίαν, ὡς ᾄδεται, τοὐλάχιστον κατὰ τύπον κατέχουσιν ἱερὰν θέσιν τοιούτων ἐνδόξων προκατόχων, ἥτις ἀδύνατον νὰ διαδεχθῇ ὑπ' ἄλλων προσώπων. Διὰ ταῦτα πάντα, δίκαιον θεωρῶ καὶ ἔντιμον καὶ σεμνοπρεπὲς τὸ νὰ μὴ παραγκωνίζωνται ἀλλὰ μᾶλλον νὰ ἀγαπῶνται, καὶ ἀξιοπρεπῶς νὰ συντηρῶνται, ὡς ἀκριβῶς φυλάξαντες καὶ ἐπαυξήσαντες τοιαύτας βαρυτίμους ἱερὰς παρακαταθήκας πρὸ τῶν ἐφθαλμῶν τοῦ Κοινοῦ κειμένας, καὶ ἃς ἀναλογίζηται ἕκαστος οὐ μόνον τὰ τοῦ ἑτέρου ἀλλὰ καὶ τὰ ἑαυτοῦ ἐλαττώματα, ὡς ἀνθρώπου ὑποκειμένου εἰς λάθη.

Δι' ὅσα δὲ εἰς τὸν 29 ἀριθμὸν «Ἀρκάδιον» ἐδημοσίευσα, γνωμοδοτῶ αὖθις, νὰμὴ ἐνοικιάζωνταν τὰ μοναστηριακὰ κτήματα εἰς οὐδένα, ἀλλὰ νὰ κυβερνῶνται δι' οὗ τρόπου κτβερνῶμενα πρὸ 1500 ἐτῶν. (Ἴδετε «Ἀρκάδιον» ἀριθ. 25—26.) ἀνέβησαν εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς ἀνθηροτήτης αὐτῶν καταστάσεως, καὶ διαβεβαιῶ τὸ Σεβ. Κοινὸν, ὅτι θ' ἀπολαμβάνῃ διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ περισσότερα ἐκ τῶν μοναστ. προσόδων ὑπὲρ τῆς παιδείας, ἀπὸ τοῦ νὰ ἐνοικιάζῃ αὐτά, διατηροῦν οὕτω; καὶ τὰ κτήματα θελλον.α, καὶ τὴν Μοναστηριακὴν ἀξιοπρέπειαν ἀπαραμείωτον, ὡς ἀποτελέσσαν καὶ ἀποτελοῦσαν μέγα καὶ ἐπιφανὲς μέρος τῆς τιμῆς καὶ δόξης τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος.

Δανιὴλ Κουράκης Προηγούμενος

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὅτι ἀναβληθέντος τοῦ διὰ τῶν ὑπὸ χρονολογίαν 3 Ἀπριλίου, καὶ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 24 φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος «Ἀρκάδιον» ε. ε. προγραμμάτων δημοσιευθέντος πλειστηριασμοῦ τοῦ κτήματος τοῦ ὀφειλέτου μου Κωσταντίνου Καλαϊτζάκη κατοίκου τοῦ Χωρίου Πρινὲ τῆς Ἐπαρχίας Ρεθύμνης, τοῦ κειμένου ἐν τῇ κτηματικῇ περιφερείᾳ τοῦ ἰδίου χωρίου κατὰ τὴν θέσιν, «Περιβόλι» γενήσεται ὁριστικῶς ὁ πλειστηριασμὸ οὗτος τὴν 7ν Ἰουλίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 3—5 π. μ. τουρκιστὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος γραμματέως τοῦ εἰρηνοδικείου τῆς ἐπαρχίας Ρεθύμνης Βασιλείου Ν. Δραδάκη ἢ τοῦ νομίμου τούτου ἀναπληρωτοῦ ἔξωθεν τοῦ Εἰρηνοδικειακοῦ καταστήματος τοῦ χωρίου Ρούστικα.

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητὴρ ἐνεργησάτω τὰς ὑπὸ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ὁριζομένας ἐπιδόσεις καὶ ταιχοκολλήσεις.

Ὁ τοῦ ἐπισπεύδοντος δανειστοῦ
Πληρεξούσιος Δικηγόρος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΣΚΟΥΛΟΥΔΗΣ

β'.) Πᾶς ἀφιερωτὴς ἀφιέρωνεν, ἢ διὰ τὸ ὅτι εἶχε συγγενή τινα εἰς τὴν Μονὴν, καὶ συνεχῶς ἀπερχόμενος ποὸς ἐπίσκεψιν δῆθεν αὐτοῦ, ἐλάμβανε πρὸς περίθαλψίν του τὰ περισεύοντα τῷ Καλογήρῳ τρόφιμα ἢ ἐνδύματα ἢ ὑποδύματα, ἢ διὰ τὸ ὅτι αὐτὸς ὁ Καλόγηρος στερούμενος συγγενῶν, καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων Καλογήρων προτρεπόμενος ἐν τῇ λήξει τοῦ βίου, τοῦ ἀφιέρωνε τα πατρικὰ αὐτοῦ κτήματα εἰς τὴν Μονὴν, ὥστε τὸ ἓν τρίτον τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων εἶνε τοιούτου εἴδους ἀφιερώματα, τὸ ἓν τρίτον προσεκτήθη διὰ τῆς ἐργασίας τῶν Καλογήρων, καὶ τὸ ἓν τρίτον ἀ τῆς ἐκ τῶν [illegible]σευμάτων αὐτῶν ἀγορᾶς.

Προπόγραμμα Πλειστηριασμοῦ

Δυνάμει καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 942 τὴν 23 Τβρίου 1884 χρεωστικοῦ γραμματίου συνταχθέντος ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου τῆς πόλεως Ρεθύμνης Νικολάου Καφφάτου καὶ συμφώνως τῇ ἀπὸ 25 Ἀπριλίου ε. ε. ἐπιταγῇ μας πρὸς τὸν ὀφειλέτην ἡμῶν Μεχμὲτ Βεὴν Κατάκην κατοίκου τῆς πόλεως Ρεθύμνης ἵνα οὗτος πληρώσῃ ἡμῖν γρόσια 853 τοὺς τόκους αὐτῶν πρὸς 9 0]0 ἀπὸ τῆς 23 Τβρίου 1884 μέχρι τῆς χρονολογίας τῆς ἐπιταγῆς μου καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἐπιταγῆς γρόσια, 77 ἤτοι ἐν ὅλῳ γρόσια 930, τοὺς μέχρις ἐξοφλήσεως τόκους καὶ τὰ νόμιμα δαπανήματα. ἐκτιθέμεθα εἰς καταναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὸ ἑξῆς κτῆμα του κείμενον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου χωμωναστήριον τῆς Ἐπαρχίας Ρεθύμνης εἰς θέσιν «Κουρνέρ» συγκείμενον ἀπὸ ἀγρὸν τριῶν ὡς ἔγγιστα κυλῶν περιέχον 20 ἐλαιόδενδρα καὶ 10 χαροῦπέας καὶ συνορευόμενον μὲ κτήματα Ἀντωνίου Παπαδάκη, ἀδελφῶν Μαζανάκη, Ἀδελφῶν Ἀλπανάκη, δρόμον καὶ Ρύακα.

Ὁ πλειστηριασμὸς οὗτος γεννήσεται τὴν 14 Ἰουλίου ε. ε. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 2—4 π. μ. τουρκιστὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου τῆς πόλεως Ρεθύμνης κ. Χριστόφορου Τσιρονάκη ἔξωθεν τοῦ γραφείου αὐτοῦ κειμένου κατὰ τὴν συνοικίαν «Γιαλὶ» τῆς πόλεως Ρεθύμνης.

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητὴρ ἐνεργησάτω τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένας ἐπιδόσεις τοιχοκολλήσεις καὶ καταμετρήσεις.

Ἐν Ρεθύμνῃ τῇ 7 Ἰουνίου 1885

Ὁ τῶν ἐπισπευδόντων δανειστῶν Πληρεξ. Δικηγόρος
ΓΕΩΡΓ. Α. ΣΚΟΥΛΟΥΔΗΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἀναβληθέντος τοῦ διὰ τῶν ὑπὸ χρονολογίαν 30 Ἰανουαρίου 1885 π ογραμμάτων καὶ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 17 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος «Ἀρκάδιον» δημοσιευθέντος πλειστηριασμοῦ τῶν ἐν τῇ κτηματικῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου Ἀτσιποπούλου τοῦ δήμου Ἀτσιποπούλου τῆς ἐπαρχίας Ρεθύμνης κειμένων ἀκινήτων κτημάτων τοῦ ὀφειλέτου μας Στυλιανοῦ Ν. Τσιχλάκη κατοίκου τοῦ χωρίου Ἀτσιποπούλου τῆς ἐπαρχίας Ρεθύμνης, γενήσεται ὁριστικῶς τὴν 16 Ἰουνίου 1885 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 4=6 μ. μ. τουρκιστὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολεογραφοῦντος γραμματέως τοῦ εἰρηνοδικείου τῆς Ἐπαρχίας Ρεθύμνης Βασιλείου Ν. Δρουδάκη ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ ἔξωθεν τοῦ καταστήματος τοῦ εἰρηνοδικείου τῆς ἐπαρχίας Ρεθύμνης, ἑδρεύοντος ἐν τῷ χωρίῳ Ρουστίκων τῆς ἐπαρχίας Ρεθύμνης.

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητὴρ παραγγέλλεται ὅπως ἐνεργήσῃ τὰς νομίμους ἐπιδόσεις τοιχοκολλήσεις καὶ καταμετρήσεις τῶν ἐκπλειστηριαζομένων κτημάτων.

Ἐν Ρεθύμνῃ τῇ 6 Ἰουνίου 1885

Ὁ τῶν ἐπιπεσυδόντων δανειστῶν Νικολάου Καλλογεννήτου καὶ Στυλιανοῦ Ἰατρουδάκη κατοίκων τῆς πόλεως Ρεθύμνης.

Πληρεξούσιος
Α. Ι. ΒΛΑΤΑΚΕΣ

Ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Ρεθύμνῃ Πρωτοδικῶν

ΚΛΗΣΙΣ

Ἰωάννου Πολοπετράκη κατοίκου Γωνιᾶς Ἐπαρχ. Ρεθύμνης

Πρὸς τὸν κ.

Γεώργιον Σουρμελῆ ἀγνώστου διαμονῆς πρώην κάτοικον Γωνιᾶς

Πρὸς συζήτησιν τοῦ πίνακος τῆς κατατάξεως ἐπὶ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος τῶν ὑπ' ἐμοῦ ὡς ἐπισπεύδοντος δανειστοῦ ἐκποιηθέντων κτημάτων Σας καλεῖσθε τῇ 24 ῃ Ἰουλίου 1885 ἡμέρᾳ τετάρτῃ καὶ ὥρᾳ συνήθει τῶν συνεδριάσεων ἐπὶ Πολιτ. δικῶν ὁρισθείσῃ ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τοῦ Πρωτοδικείου τούτου.

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητὴρ παραγγέλλεται νὰ ἐνεργήσῃ νομίμως τὴν ἐπίδοσιν τῆς παρούσης ἤτοι δημοσιεύσῃ αὐτὴν ἐν τῇ ἐφημερίδι «Ἀρκάδιον» τοιχοκολλήσῃ δὲ ἓν μὲν ἀντίγραφον ἐν τῇ θύρᾳ τοῦ Πρωτοδικείου Ρεθύμνης, ἕτερον δὲ ἐν τῷ δημοσίῳ τόπῳ ἐν τῷ χωρίῳ Γωνιᾶς

Ἐν Ρεθύμνῃ τῇ 20 Ἰαννουαρίου 1885

Ὁ τοῦ καλοῦντος πληρεξ. δικηγόρος
Γ. Ν. ΚΑΦΦΑΤΟΣ

Ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου τῆς πόλεως Ρεύμνης

ΚΑΠΣΙΣ

Μάρκου Παπαδάκη ἐμπόρου κατοίκου τῆς πόλεως Ρεθύμης

Πρὸς τὸν κ.

Εὐάγγελον Μ. Βογιατζάκην καὶ Μιχαὴλ Παπαδάκην πρώην κατοίκους τοῦ χωρίου πηγῆς ἤδη δ'ἀγνώστου διαμονῆς.

Πρὸς περαιτέρω συζήτησιν τῆς ἀπὸ 10 Δβρίου 1884 καθ' ὁμολογίας μου ὡρίσθη δικάσιμος ἡ 17η Ἰουλίου 1885 ἡμέρα τετάρτη καὶ ὥρα συνήθης τῶν συνεδριάσεων ἐπὶ Πολιτ. δικῶν καθ' ἣν καλεῖσθε να ἐμφανισθῆτε.

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητὴρ παραγγέλλεται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐπίδοσιν τῆς παρούσης, συμφώνως τῷ 54ῳ ἄρθρῳ τῆς Πολιτ. Δικονομίας

Ἐν Ρεθύμνῃ τῇ 7η Ἰουνίου 1885

Ὁ πλειοψηφοῦσιος
δικηγόρος τοῦ καλοῦντος.
Γ. Ν. ΚΑΦΦΑΤΟΣ

Εἰδοποιήσεις.

SIROP
DE QUINQUINA FERRUGINEUX
De GRIMAULT et Cie

Ὑπὸ ὀνομασίας καὶ εὐφρεστοῦ τρόπου τὸ ΣΙΡΟΠΙΟΝ τοῦτο ἐνέχει, τὸ κατ' ἐξοχὴν τονικὸν, τὴν Κίνα, μὲ ἓν τῶν Κυριωτέρων τοῦ εἴδους στοιχείων τοῦ Σιδήρου. Οἱ διατηρήσαντες ἰατροὶ τοῦ Παρισίου τὸ παρεκίνησαν τὰ ἀποδείξουν πρὸς ὅλα τὰς χλωρώσεως, πρὸς εὐκίνητα τὰς συμπτώσεις τῶν Νευρώσεων, καὶ διὰ νὰ ἀνακτήσῃ εἰς τὸ σῶμα τὰς ἐλαττωθείσας ἢ ἐκλειφάσας δυνάμεις του.

Ἐξαλείφει ταχέως τοὺς ἀνυπάρκτους ἑλκοῦς πόνους, οἵτινες προέρχονται ἀπὸ τὴν ἀνεμίαν, ἀπὸ τὰς λευκορροίας, εἰς τὰς ὁποίας οἱ Κυρίαι εἶναι τοσοῦτον ὑποκείμεναι. Τακαποιεῖ καὶ εὐκολύνει τὰ Ἐμμηνα. Διαπαύει μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας τὴν ὀχρότητος τῶν παιδίων, καὶ κατὰ τῆς ὀχρότητος τῶν λευκῶν καὶ χλωρῶν. Τέλος διεγείρει τὴν ὄρεξιν, εὐκολύνει τὴν χώνευσιν καὶ εἶναι κατάλληλον εἰς πάντας ἐκείνους τοὺς ὁποίους, αἱ Ἐγχύσεις, αἱ Λοβέκιαι, αἱ μακρυσυκ καὶ αὐτοκλοιοφόρεσεις, ἠφάνισαν τὸ σῶμα. Τὰ καλὰ ἀποτελέσματα δὲν ἀργοῦν νὰ φανοῦν.

VIN DE QUINQUINA FERRUGINEUX
AU MALAGA

Ὁ εἰσερχόμενος εἰς τὴν προπαρασκευὴν αὐτὴν Οἶνος, ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὸν Οἶνον μας, κατ' εὐθείαν ἐν Μαλάγᾳ. Δὲν μεταχειριζόμεθα παρὰ Οἴνους ὀλιγίστης ἀξίας καὶ ἐλαχίστων. Εἶναι ὁ κατ' ἐξοχὴν Τονικὸς, χωνευτικὸς, Στομαχικὸς, καὶ ἐνδυναμωτικὸς Οἶνος. Εἶναι ἄκρου εὐφρεστος εἰς τὴν γεῦσιν καὶ ἔχει τὴν ἰδιαιτέραν ἐκείνην πικείαν τὴν ὁποίαν εὐρίσκομεν εἰς τὴν Βασιλικὴν Κιτρίνην Κίνναν. Συμβουλεύομεν ν' ἀποφεύγεται πᾶσα προπαρασκευὴ Κίνας ἥτις δὲν ἔχει ποτοῦ, ἢ ἔχει ἀτάκτων πικείαν. N

Grimault & Cie, 8, r. Vivienne, ἐν Παρισίοις, καὶ εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεῖα. N

INJECTION GRIMAULT ET Cie
AU MATICO DU PÉROU

Ἡ ἐπιτυχία αὐτῆς τῆς Ἐγχύσεως προπαρασκευασμένης ἀπὸ τὰ φύλλα τοῦ πραγματικοῦ Matico du Pérou, δένδρου πρὸ αἰώνων ἀκμάδους μεταξὺ τῶν Ἰνδῶν πρὸς ὄασιν τῶν βλεννορροιῶν, ὑπῆρξεν τοσοῦτον τακεῖα, ὥστε σήμερον εἶναι γνωστὴ εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ Κόσμου, εἶναι τὸ μόνον πρόϊον τοῦ εἴδους του, τοῦ ὁποίου ἡ εἴσοδος ἐν Ρωσσίᾳ ἔμεινε ἐλεύθερα τοῦ Ἰατρικοῦ Συνεδρίου τῆς Πετρουπόλεως, εἶναι ἀλάθητον κατὰ τῶν γονορροιῶν καὶ ἄλλων ἐκρόων παντὸς εἴδους χωρὶς ρόδον ὀδόμματος ῥαγώσεως. — Ἀπαιτεῖτε τὴν ὑπογραφὴν Grimault et Cie, εἰς ἑκάστην φιάλην. N

Grimault & Cie, 8, r. Vivienne, ἐν Παρισίοις, καὶ εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεῖα. N

SUCCÉDANÉ DE L'HUILE DE FOIE DE MORUE
SIROP DE RAIFORT IODÉ
GRIMAULT & Cie, PHARMACIENS À PARIS

Τὸ ἀντι-σκορβουτικὸν Σιρόπιον (Sirop anti-scorbutique) τοσοῦτον κοινὸν εἰς τὰς Οἰκογενείας ὡς ἓν τοῦ αἵματος καθαρτικὸν, καὶ ἐνδυναμωτικὸν διὰ τὰ ὠχρὰ καὶ ἀδύνατα Παιδία, ὑποκείμενα εἰς ἐξογκώσεις τῶν ἀδένων τοῦ λαιμοῦ, εἰς Πυοσύστης τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ προσώπου, εἰς ἀρματικὰς ἀσθενείας, ὀκίλας τὰς ἰδιοτικάς του, εἰς τὸ Κάρδαμον, Ραφανέλλα, καὶ Κοχλεάριαν φυτὰ ἔχοντα φυσικῶς θεῖον καὶ ἰώδιον, ἀλλὰ εἰς μικρὰν ποσότητα.

Οἱ Κύριοι GRIMAULT et Cie, κατώρθωσαν νὰ προσθέτουν εἰς τὸν χυμὸν τῶν Ἀντισκορβουτικῶν φυτῶν, καὶ ἑτέρανι ὀδόντιν ἰώδιον, ἀκριβῶς ὑπολογισμένην εἰς τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν ὅπως εὑρίσκεται φυσικὰ εἰς τὸ Κάρδαμον.

Διὰ τῆς ἀβλαβοῦς αὐτῆς μεθόδου, ἡ Ἀφρικὴ εὑρίσκεται σημαντικῶς ὠφελημένη, καὶ πρὸ 20 ἐτῶν οἱ ἰατροὶ τῶν Παρισίων συνέστησαν τὸ Sirop de Raifort iodé de GRIMAULT et Cie, ὡς ἀναπληροῦν τὸ Ἔλαιον τῆς Μουρούνας, καὶ ὡς ἀνώτερον ἀπὸ τὸ ἀντισκορβουτικὸν Σιρόπιον. N

Grimault & Cie, 8, r. Vivienne, ἐν Παρισίοις, καὶ εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεῖα. N

MALADIES DE POITRINE
SIROP D'HYPOPHOSPHITE DE CHAUX
GRIMAULT & Cie, PHARMACIENS À PARIS

Ἡ ἐνέργεια τῆς σκευάσεως ταύτης ἐβεβαιώθη ἀπὸ τοῦ 1851 παρὰ πολλῶν διασημοτέρων Ἰατρῶν. Ἐκτοτε πολλοὶ ἀπομιμήσεις ἐφάνησαν, ἀλλ' οὐδεμία ἠδυνήθη ν' ἀντιπαρέλθῃ μὲ τὸ παρὰ τοῦ Ἡμετέρου Οἴκου παρασκευαζόμενον προϊόν.

Κατὰ συνέπειαν συνιστῶμεν ζωηρότατα εἰς τὸ κοινὸν νὰ ζητῇ πάντοτε τὸ Σιρόπιον αὐτὸ ὡραίου ροδόχρου χρώματος καὶ οὐδέποτε λευκοῦ, καὶ μὲ τὴν ὑπογραφήν μας περὶ τῆς φιάλης.

Διὰ τῆς χρήσεως του ὁ βὴξ παύει, οἱ νυκτερινοὶ ἱδρῶτες ἐξαλείφονται καὶ ὁ ἀσθενὴς ἐπανέρχεται εἰς τὴν ὑγείαν του. Ἡ χρῆσις του φέρει ἐπίσης τὰ λαμπρότερα ἀποτελέσματα εἰς τὸ Σιελάχι, Κατάρροιν, Βρογχίτιδα, Ἐρεθισμοὺς τοῦ Στήθους, κ. τ. λ. N

Grimault & Cie, 8, r. Vivienne, ἐν Παρισίοις, καὶ εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεῖα N